

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2001**

04 - Forvaltningsret

04 – 1 Skøn i ansættelsessag og myndighedernes brug af pressen i sagsbehandlingen.

Hverken fundet grundlag for at efterprøve ansættelsesmyndighedens skøn over, hvilken ansøger, som skulle ansættes eller skønnet over, hvilke ansøgere, som skulle indkaldes til ansættelsessamtale.

Som følge af de retlige begrænsninger, der gælder for offentlige myndigheders brug af pressen i sagsbehandlingen, blev ansættelsesmyndigheden kritiseret for i pressen på en subjektiv og nedladende måde at have besvaret et kritisk indlæg fra en ansøger til en ledig stilling. (J. nr. 11.32.10.9./086-00)

Jeg modtog den 14. september 2000 en klage fra A over Asiaq Misisueqqaarnerit's behandling af en sag om ansættelse af en miljøtekniker og over myndighedens efterfølgende presseomtale af sagen.

Følgende fremgik af A's klage:

"Asiaq, Grønlands Forundersøgelser søgte via opslag i Job Danmark på internettet, indrykket den 2. januar 2000, en miljøtekniker. Ansøgningsfristen var den 20. januar 2000.

Efter at have rettet telefonisk henvendelse til Asiaq, og talt med X, i januar 2000 søgte klager, A, som er nyuddannet dobbeltsproget miljøtekniker, stillingen som miljøtekniker i Asiaq. Ansøgningen blev sendt pr. fax den 7. januar 2000 og efterfølgende som almindelig post.

Ultimo januar 2000 rettede klager telefonisk henvendelse til Grønlands Forundersøgelser med henblik på at høre, om der var truffet afgørelse vedrørende stillingen. Klager fik af afdelingschef X at vide, at stillingen var berostillet, og at institutionen ville tage stilling til et fornyet stillingsopslag den 15. februar 2000.

Asiaq tilsendte A en skrivelse af den 27. januar 2000. Af skrivelser fra Asiaq fremgår:

"Kort før ansøgningsfristens udløb fik vi en henvendelse fra vor nærmeste foresatte, Direktoratet for Boliger og Infrastruktur, der gav udtryk for en interesse i opbygningen af en database, som indeholdt oplysninger om vandforekomster i Grønland samt kvalitet og kvantitet m.v.

Da det er væsentligt for såvel en ny medarbejder som for Asiaq, at kende så meget som muligt til de kommende opgaver, har vi truffet den beslutning, at berostille ansættelsesproceduren til medio februar 2000. Vi håber på dette tidspunkt at have en klarhed over de samlede ønsker og opgaver. "

Klager, der var i Nuuk i slutningen af januar og gerne ville benytte lejligheden til at møde X, anmodede om et personligt møde med ham på hans kontor. Mødet kom i stand og blev afholdt på X's kontor og under mødet fik klager på ny at vide, at stillingen var sat i bero indtil videre.

Den 14. februar 2000 rettede klager på ny henvendelse til X. Denne fortalte, at der nu var indkaldt 4 ansøgere til samtale og at hun ikke var i blandt de indkaldte.

Tilbage i Danmark fandt klager et skriftligt afslag på ansøgningen, og afslaget indeholder ingen begrundelse.

Da klager telefonisk rettede henvendelse til X med henblik på at få en begrundelse, nægtede X at oplyse klager om grunden til afslaget.

Jeg skal på vegne A, klage over følgende punkter:

1. Afslaget på klagers stillingsansøgning mangler begrundelse. Denne manglende begrundelse er en klar overtrædelse af sagsbehandlingsloven. At chefen for Asiaq efterfølgende i pressen erkender den manglende begrundelse, afhjælper ikke sagsbehandlingsfejlen.

2. Landstingets Ombudsmand anmodes om at vurdere, hvorvidt institutionslederen har overskredet grænsen for, hvorledes en repræsentant for en offentlig forvaltningsmyndighed kan tillade sig at omtale en navngiven person i pressen nedladende ved at skrive, at " . . . A med sin selvpromoverende attitude . . .".

3. En forvaltningsmyndighed har ansvaret for at de nødvendige oplysninger foreligger og at undersøgelse er foretaget, inden der bliver truffet en afgørelse. Det er således en forvaltningsretlig hovedregel, at ansvaret for, at sagsbehandlingen er forsvarlig, påhviler den myndighed, der skal træffe afgørelsen. Dette princip kaldes officiaalprincippet. Princippet er udtryk for en almindelig grundsætning.

Af ovenstående sagsfremstilling fremgår, at afgørelsen om at ansætte en anden person end A blev truffet, uden at A havde været indkaldt til samtale. Ombudsmanden anmodes om at undersøge og vurdere, hvorvidt Asiaq har udført tilstrækkelige undersøgelser af, om A kunne ansættes frem for de udenfor Grønland bosiddende ansøgere. I relation til samme spørgsmål skal det fremhæves, at der landspolitisk har været fremsat ønsker om, at det grønlandske sprog skal styrkes i den offentlige forvaltning.

A er dobbeltsproget, og har den til stillingen krævede relevante uddannelse."

Embedet skrev i den anledning den 20. september 2000 til Asiaq Misisueqqaarnerit:

"Ombudsmanden vil ... undersøge følgende punkter i klagen:

- Klagen over at afslaget til A ikke er begrundet,
- Klagen over indholdet af personalechef X's indlæg i Atuagagdliutit/Grønlandsposten den 27. april 2000 og

- Klagen over, at Asiaq ikke foretog tilstrækkelige undersøgelser, forinden ansættelsessagen blev afgjort.

Til den sidste pind bemærker jeg særskilt, at Ombudsmanden alene undersøger, om forvaltningsrettens krav til sagsoplysning har været iagttaget.

Jeg forstår advokatfirmaets klage således, at advokatfirmaet finder, at yderligere undersøgelser i sagen ville have medført, at Asiaq skulle ansætte A i den ledige stilling.

Det falder uden for Ombudsmandens virksomhed at tage stilling til forvaltningsmyndighedernes skøn inden for lovgivningens rammer.

Ombudsmanden kan således ikke forholde sig til, om A burde have været ansat i den ledige stilling.

Jeg anmoder Asiaq om at redegøre for sin opfattelse af de enkelte punkter i klagen.

Jeg anmoder samtidig Asiaq om at sende mig den pågældende sag om ansættelse af en miljøtekniker til gennemsyn.

Jeg gør endelig for god ordens skyld opmærksom på, at Asiaq's udtalelse til sagen eventuelt vil blive forelagt advokatfirmaet til partshøring."

Asiaq Misisueqqaarnerit svarede ved brev af 7. november 2000:

"I fortsættelse af skrivelse af 20. september 2000, skal vi hermed fremkomme med følgende bemærkninger.

I anførte skrivelse forstår ombudsmanden, at advokatfirmaets klage, hvad angår punkt tre, går på, at der skulle finde en yderligere undersøgelse sted hvad angår sagsbehandlingen, i forbindelse med den aktuelle stillingsbesættelse.

Vi skal på denne baggrund anmode om, at der fra klagers side klart og entydigt tilkendegives, hvad der menes med dette punkt.

I relation til advokatfirmaets skrivelse, skal vi ikke undlade at gøre opmærksom på, at der efter vor opfattelse er nogle unøjagtigheder.

Det anføres at der ville blive taget stilling til et fornyet stillingsopslag den 15. februar. Dette er ikke korrekt. En berostilling af ansættelsesproceduren er ikke det samme som fornyet stillingsopslag. Endvidere er medio februar ikke det samme som at lægge sig fast på en konkret dato den 15.

2. M.h.t. det omtalte møde i januar måned er det ikke korrekt at dette var aftalt. Klager mødte op på Asiaq's kontor ifølge med et af sine børn for at høre til sagen. Orienteringen blev givet stående på kontoret, og havde en varighed af under to minutter.

3. Det er korrekt at klager rettede telefonisk henvendelse om en begrundelse. Det er også korrekt at dette ikke blev imødekommet, men at det blev oplyst, at der kunne rettes skriftlig henvendelse. Dette skal ses i lyset af, at det er umuligt at vide sig sikker på hvem der foretager en telefonisk henvendelse.

Vi vil så snart der foreligger en klar formulering fra klager vende tilbage til sagen.”

Jeg rykkede herefter Asiaq Mississueqqaarnerit for svar på mine anmodninger således:

“ ...

For så vidt angår klagens tredje del, nemlig at Asiaq Misissueqqaarnerit ikke foretog tilstrækkelige undersøgelser, forinden ansættelsessagen blev afgjort, forstår jeg svaret således, at Asiaq Misissueqqaarnerit vurderer at have oplyst ansættelsessagen tilstrækkeligt, forinden der blev truffet afgørelse.

For så vidt angår klagens anden del, nemlig klagen over indholdet af personalechef X's indlæg i Atuagagdliutit/Grønlandsposten den 27. april 2000, har Asiaq Mississueqqaarnerit ikke redegjort for sin opfattelse af klagen, og jeg erindrer derfor om et svar angående dette klagepunkt.

Jeg har endvidere ikke modtaget den sag, jeg i mit brev af 20. september 2000 anmodede om at få tilsendt, og jeg erindrer derfor samtidig Asiaq Mississueqqaarnerit om at sende mig denne sag til gennemsyn.

Asiaq Mississueqqaarnerit har i øvrigt i sit svar givet udtryk for, at Asiaq Mississueqqaarnerit ønsker, at advokatfirmaet overfor virksomheden uddyber nogle punkter i klagen.

Jeg bemærker i den anledning, at Asiaq Mississueqqaarnerit ikke i almindelighed kan kræve, at borgerne forklarer sig over for virksomheden i anledning af en klage over virksomheden, med mindre dette har betydning for virksomhedens vurdering af, om behandlingen den sag der er klaget over, skal genoptages.

Det falder imidlertid uden for Ombudsmandens virksomhed at foretage sagsbehandlingsskridt for forvaltningen, og jeg må derfor henvise Asiaq Mississueqqaarnerit til at anmode advokatfirmaet om de oplysninger, som Asiaq Mississueqqaarnerit finder nødvendige til brug for sin sagsbehandling.

Jeg har dog for god ordens skyld tilstillet advokatfirmaet en kopi af Asiaq Mississueqqaarnerit's svar til mig.

Jeg afventer herefter fortsat Asiaq Mississueqqaarnerit's svar på mine anmodninger.”

Asiaq Mississueqqaarnerit svarede mig den 12. januar 2001:

“Med henvisning til Deres brev nr. ... af 5. januar 2001 vil jeg starte med at undskylde, at vi først reagerer nu. Dette skyldes, at X, som har været sagsbehandler i ovennævnte klage er fratrukket sin stilling pr. 31. december 2000. Jeg vil også sige, at Asiaq kun er interesseret i at få afklaret hele sagen og så hurtigt som muligt.

Siden omtalte sag fandt sted er hele ledelsen i Asiaq udskiftet. Ledelsen har idag derfor ikke et dybere kendskab til sagen, men vil naturligvis levere, hvad der måtte være brug for til belysning af sagen. Der hersker i Asiaq en vis usikkerhed om hvilke bilag, der allerede er fremsendt af X. Vi fremsender derfor hvad der efter vor opfattelse må vedrøre sagen "ansættelse af Miljøtekniker".

Bilag.

1. Stillingsopslag
2. Ansøgning fra klageren
3. Brev vedr. berostilling af ansættelsen
4. Afslaget.

Skulle det dreje sig om andre papirer må I henvende jer igen. Asiaq er til en hver tid klar til at deltage i et møde hos ombudsmanden med henblik på belysning af sagen.”

Jeg har efterfølgende rekvireret kopier af de afslag, som i øvrigt blev sendt til ansøgerne.

Det fremgår heraf, at de ansøgere, herunder A, som ikke havde været til ansættelsessamtale, fik 15. februar 2000 sendt breve af følgende indhold:

“Asiaq har indkaldt ansøgere til første samtalerunde, og du er desværre ikke blandt disse.

Hører du ikke fra os inden den 1. marts 2000, må du derfor forvente at stillingen er blevet besat til anden side.

Vi takker for den udviste interesse.”

De ansøgere, som efter en ansættelsessamtale fik afslag på deres ansøgninger fik sendt følgende breve, som, bortset fra sproglige nuancer, alle lyder således:

“Vel hjemkommen til den nordlige del af kongeriget, finder jeg det på sin plads at meddele dig skriftligt, at vi har valgt en anden til jobbet i Grønland.

Jeg er overbevist om, at du ville kunnet have bestride jobbet, men det er vanskeligt at “slå” en person der gennem flere år har opsamlet erfaring, på netop det område der i dag ser ud til at skulle være løftestangen til en miljøholdning i Grønland. At du denne gang ikke kom til Grønland, er jeg overbevist om, at du senere vil indhente, hvis du selv ønsker det.

...”

Den 20. april 2000 bragte Atuagagdliutit følgende artikel:

“Ansøgere får ingen begrundelse - det vanskeliggør gennemskueligheden og kontrollen når der ansættes tilkaldte fremfor grønlandsk arbejdskraft.

Det hjemmestyreejede Asiaq, Grønlands Forundersøgelser, bryder den grønlandske lovgivning, når der udfærdiges afslag til stillingsansøgere. Iflg. sagsbehandlingslovens paragraf 28 er man pligtig at give ansøgeren en redegørelse for afslaget, men det var ikke tilfældet, da ... A og andre ansøgere i februar søgte en stilling som miljøtekniker ved Asiaq.

Her blev det i et kort brev meddelt A, at hun ikke var blandt de indkaldte til samtale, og at “hører du ikke fra os inden d. 1. marts, må du derfor forvente, at stillingen er blevet besat til anden side”.

Det er i strid med sagsbehandlingsloven, og vi har flere gange påtalt denne praksis overfor myndighederne. Ansøgere har krav på en beskrivelse af, hvorfor de ikke

har fået en stilling, siger Michael Mikkelsen, retschef ved den Grønlandske Ombudsmand.

Erkender fejl

AG har forelagt problemet for Asiaqs personalechef X, og han indrømmer, at den manglende begrundelse ikke er i overensstemmelse med lovgivningen.

- Det må erkendes, at der ikke i afslagene er en nærmere specifik oplysning om, at der i ansøgerfeltet er personer med et fagligt højt niveau. Vi har efterfølgende set på ombudsmandens årsberetning fra 1998, og det kan oplyses, at vi fremover vil ændre indholdet i vore afslag, således at de kommer i overensstemmelse med ombudsmandens udtalelse, siger X.

Asiaqs lemfældige omgang med loven rejser flere alvorlige spørgsmål, idet en manglende redegørelse på et afslag selvsagt gør det vanskeligt for ansøgere med grønlandsk baggrund at vurdere grundlaget for en klage over et afslag.

En af Landstingets første opgaver ved hjemmestyrets indførelse var nemlig vedtagelsen af en lov om ansættelse af arbejdskraft i Grønland. Her blev det i paragraf 2 slået fast, at man altid skulle tilgodese lokal arbejdskraft, såfremt det var muligt. Siden er loven blevet ændret flere gange, men Landstinget har gennem alle årene bibeholdt bestemmelsen.

Ingen kontrol

I praksis er det imidlertid svært for herboende at kontrollere om loven fungerer, hvis man bliver afvist med et par få anonyme linier. Der eksisterer ikke en overordnet aktiv kontrolinstans, der sikrer at lovens bogstav bliver ført ud i livet. Hjemmestyret eller kommunerne skal således af egen kraft rette henvendelse, hvis man ønsker begrundelsen for en stillingsansættelse belyst, og det kræver i praksis en grundet mistanke.

Ifølge retschef Michael Petersen har ombudsmanden ikke modtaget klager fra herboende, som mener, de er blevet forbigået i forhold til en tilkaldt. Men derfor kan problemet godt eksistere. Ikke mindst, når ansøgere ikke modtager en begrundelse for, hvorfor en stilling er gået til anden side, og derfor ikke kan vurdere om deres kvalifikationer er mangelfulde. Og dels fordi en del måske holder sig tilbage i frygt for, at en klage ville stemple dem som besværlige og på et senere tidspunkt skade deres jobmuligheder i et så lille samfund som det grønlandske.

Føler sig forbigået

For A har oplevelsen ihvertfald været frustrerende. Hun er født og opvokset i Grønland og blev i 1998 færdig som miljøtekniker og er netop nu ved at videreudanne sig til miljøkoordinator i Danmark, hvor hun bor alene med sine to børn.

- Jeg søgte stillingen da jeg var i Grønland i februar. X opfordrede mig selv, da jeg ringede til ham angående stillingen. Efterfølgende rykkede jeg flere gange for et svar. Den 14. februar opsøgte jeg X på hans kontor. Her fortalte han mig, at han havde indkaldt fire i Danmark til jobsamtale.

- Det var frygteligt ærgerligt, at jeg ikke fik stillingen. Jeg føler mig kvalificeret til jobbet og er ydermere grønlander. Jeg fik en stor klump i halsen, så jeg glemte i forvirringen at spørge om begrundelsen for afslaget.

Tanke og handling

- Senere tog jeg kontakt til hjemmestyret, men ingen kunne tage stilling til mit problem, fordi der var landstingssamling. Men jeg synes min sagsbehandling er i modstrid med ønsket om at tilgodese grønlandsk arbejdskraft. Det er jo en af de nødvendige forudsætninger, hvis det grønlandske samfund skal udvikle sig mere selvstændigt. Jeg forstår ikke, hvordan loven i det her tilfælde er blevet fortolket.

- Det er da muligt, at jeg ikke har den optimale erfaring i forhold til en tilkaldt. Men hvis man ikke giver os nyuddannede plads til at udvikle os, vil man jo altid kunne finde en udefra med mere erfaring. At jeg end ikke var blandt de fire til sam-

tale, forekommer mig meget mærkeligt. Ikke mindst i lyset af det mangelfulde afslag. Og endelig ville jeg have været billigere, fordi man kunne have sparet udgifterne til de øvrige ansættelsessamtaler, hvis man ellers havde fundet mig kvalificeret, fortæller A. Hun følte sig i øvrigt dårligt behandlet, da hun senere ringede fra Danmark og spurgte X om, det var grønlandske eller danske ansøgere, der skulle til jobsamtale.

- Han fortalte, at de alle var fra Danmark, og at han skulle mødes med dem i København. Men han var vred over, at jeg spurgte ham. Han sagde, det var et uartigt spørgsmål og talte i det hele taget ned til mig, siger A.

X ønsker ikke at kommentere A's udlægning af telefonsamtalen - og om det i givet fald var en rimelig opførsel overfor en ansøger, der end ikke har fået den lovpligtige begrundelse for afslaget på stillingen.

- Det vil altid blive påstand mod påstand, hvad der er sagt i en telefon, siger X og afviser også den øvrige kritik:

Kvalifikationerne talte

- I ansøgerfeltet var der flere med relevant teoretisk baggrund samt adskillige med års praktisk erfaring indenfor det specielle område, som Asiaq søgte en medarbejder til.

- Med hensyn til at anmode personer, der ringer på et givent stillingsopslag til at fremsende en skriftlig ansøgning er dette en helt normal procedure, da det ikke er muligt at foretage en kvalificeret bedømmelse via en telefon.

- Når en given deadline er nået, bliver samtlige ansøgninger gennemgået af to personer i virksomheden og ud fra dette bliver der så i enighed foretaget en udvælgelse til en samtalerunde, siger X, som mener, at Asiaq altid tager hensyn til den lokale arbejdskraft ved ansættelser.

- Naturligvis ser vi på forholdet mellem lokal og tilkaldt arbejdskraft. Asiaq ser det som en del af sin forpligtelse som en offentlig virksomhed at være med til at fremme det generelle udnannelsesniveau i Grønland. Det er således ikke en nødvendighed, at kvalifikationerne er nøjagtig lige, men beror på et skøn i den enkelte situation.

Vores bord alene

- Er der på politisk plan orienteret om, at der var grønlandske ansøgere til stillingen, og har man efterfølgende informeret om baggrunden for, at man foretrak en tilkaldt og ikke en grønlandsk miljøtekniker - eller orienterer man organisationens ledelse?

- Asiaq er en nettostyret virksomhed med et udstrakt dagligt driftsansvar, og efter egen opfattelse en kompetent ledelse. Vi er derfor af den helt klare opfattelse, at sager af denne størrelse (ansættelser, red) ikke hører til på det politiske bord. Kun i den situation, hvor der skal ansættes en ny forundersøgelseschef orienteres og medinddrages vor nærmeste foresatte - direktoratet, siger X."

Atuagagdliutit bragte den 27. april 2000 følgende svar fra personalechef X, Asiaq Misissueqqaarnerit:

"Grønlandsk ansøger vrages for dansk

Under ovenstående forsideoverskrift lancerer AG den 20. april 2000 en artikel om A, der som hjemmehørende føler sig diskrimineret over, at have fået afslag på en stillingsansøgning hos Asiaq.

De reelle facts er, at A's kvalifikationer ikke er tilstrækkelige i forhold til de ansøgere, der blev indkaldt til samtale om stillingsopslaget indhold. Enhver faglig og objektiv gennemgang af ansøgerfeltet vil hurtigt vise, at denne konklusion er korrekt.

Der har i de seneste år været en stigende bevidsthed om miljøspørgsmål. Dette har for Asiaq i 1999 udmøntet sig i opgaver specielt omkring det maritime miljø. Det er Asiaq's opfattelse, at der fremover vil ske en stigende efterspørgsel på dette område, og at opgavernes karakter i højere grad vil kræve en bredt funderet og meget rutineret miljøtekniker, frem for en akademisk uddannet person. I en pionerfase er det endvidere essentielt, at medarbejderen kan være med til at konkretisere og synliggøre kundernes krav i aktuelle handlinger og mål, men også være med til at understøtte øvrige fagområder i afdelingen.

Ønsket til ansøgerprofilen var derfor fra starten - udover den teoretiske uddannelse, erfaring og alsidighed. Disse to egenskaber er A desværre ikke i besiddelse af, det var der andre i ansøgerfeltet, der havde.

Asiaq skal derfor konstatere, at der ikke i ansøgerfeltet var kvalificerede hjemmehørende ansøgere. Alle der har blot det mindste kendskab til Asiaq ved, at det er en professionel virksomhed, der gør sig store anstrengelser for at rekruttere, uddanne og fastholde hjemmehørende medarbejdere.

For virksomheden og for dens medarbejdere er det beklageligt, at A med sin selv-promoverende attitude forsøger at ødelægge dette image.

Afslutningsvis skal Asiaq endnu engang beklage at afslaget til A ikke opfyldte de forvaltningsretlige regler, men at dette vil ske fremover."

Jeg udtalte herefter:

Jeg har valgt at inddele mine bemærkninger i to dele:

I første del forholder jeg mig til ansættelsessagen, hvor jeg dels udtaler mig om afgørelsen af A's ansøgning, som også omfatter spørgsmålet, om A burde have været indkaldt til ansættelsessamtale, og dels om klagen over mangelfuld begrundelse af afslaget på A's ansøgning om ansættelse.

I anden del af min udtalelse forholder jeg mig til personalechef X's indlæg i pressen.

Afgørelsen af ansættelsessagen.

- Grundlaget for den trufne afgørelse.

Forvaltningsmyndighederne er ved afgørelsen af sager, som beror på et skøn, forpligtet til at inddrage samtlige relevante kriterier i skønsafvejningen.

Det fremgår af A's ansøgning af 7. januar 2000, som A vedlagde klagen, at en bevæggrund for A til at søge den opslåede stilling var hendes tilknytning til det grønlandske samfund, og at hun beherskede det grønlandske sprog.

Jeg bemærker hertil indledningsvis, at det fremgår af stillingsopslaget, at ansættelse som miljøtekniker forudsætter, at stillingsindehaveren er uddannet miljøtekniker.

Stillinger, som forudsætter uddannelse som miljøtekniker, er ikke omfattet landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, idet der er tale om en såkaldt erhvervsakademiuddannelse tilrettelagt af den danske undervisningsminister jf. lov nr. 1115 af 29. december 1997.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at Asiaq Misissueqqaarnerit ved stillingens besættelse har lagt afgørende vægt på ansøgernes praktiske erfaring, hvilket jeg anser som et lovligt kriterium.

Det falder uden for min virksomhed at efterprøve ansættelsesmyndighedens skøn inden for de forvaltningsretlige rammer.

Jeg kan derfor ikke kritisere Asiaq Misissueqqaarnerit's skønsafvejning i den konkrete sag.

Indkaldelse af kvalificerede ansøgere til ansættelsessamtaler er et normalt led i sagsoplysningen hos forvaltningsmyndigheder i forbindelse med besættelsen af ledige stillinger.

Hvem der blandt flere ansøgere skal indkaldes til ansættelsessamtaler, beror på ansættelsesmyndighedens skøn.

Det må herved være lovligt for ansættelsesmyndigheden at undlade at indkalde ansøgere, som det allerede ud fra ansøgningerne vurderes, ikke kommer i betragtning ved besættelsen af den pågældende stilling.

Da jeg, som anført, ikke har grundlag for at anfægte det skøn, der har ligget til grund for Asiaq Misissueqqaarnerit's afgørelse af A's ansøgning, og da der ikke foreligger oplysninger om, at indkaldelse af ansøgere til ansættelsessamtaler skulle hvile på usaglige hensyn, har jeg ikke grundlag for særkilt at undersøge Asiaq Misissueqqaarnerit's vurdering af, hvilke ansøgere, som skulle indkaldes til ansættelsessamtaler.

- Spørgsmålet om begrundelse.

Sager om afgørelse af ansøgninger om ansættelse i den offentlige forvaltning er afgørelsessager i forvaltningsretlig forstand.

Dette indebærer, at forvaltningsrettens, herunder sagsbehandlingslovens krav skal opfyldes.

Efter sagsbehandlingslovens § 22 skal en skriftlig afgørelse være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

I sagsbehandlingslovens § 24 er anført følgende krav til begrundelsen:

"En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for skønsudøvelsen."

Asiaq Misissueqqaarnerit's ovenfor citerede brev af 15. februar 2000 til A indeholder dels en oplysning om, at hun ikke er blandt de ansøgere, som indkaldes til ansættelsessamtale og dels en oplysning om, at hun må gå ud fra, at hendes ansøgning ikke er imødekommet, hvis hun ikke har hørt nærmere inden 1. marts 2001.

En stillingtagen til, at en ansøger ikke indkaldes til ansættelsessamtale er ikke i sig selv en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men er en beslutning, som træffes som led i sagsoplysningen.

Sådanne procesledende beslutninger skal ikke begrundes.

Asiaq Misissueqqaarnerit's tilkendegivelse af, at A ikke ansættes, hvis hun ikke hører fra Asiaq Misissueqqaarnerit inden 1. marts 2000, er for så

vidt heller ikke en afgørelse i snæver forstand, idet det netop oplyses, at en stillingtagen til A's ansøgning først vil blive taget den 1. marts 2000.

Imidlertid må oplysningen naturligt læses i sammenhæng med oplysningen om, at A ikke indkaldes til ansættelsessamtale.

Det er derfor min opfattelse, at Asiaq Misissueqqaarnerit's brev af 15. februar 2000 til A indeholder en så definitiv vurdering af hendes ansøgning, at brevet er at sidestille med et afslag på A's ansøgning. Sagsbehandlingsloven finder derfor anvendelse på brevet.

Jeg har tidligere udtalt, at en henvisning til, at stillingen er besat til anden side ikke er en anvendelig begrundelse for et afslag på en ansøgning. Jeg henviser herved til min beretning for 1998, sag nr. 32-4.

Da Asiaq Misissueqqaarnerit i denne sag har valgt at give en begrundelse til de ansøgere, som har været til ansættelsessamtaler, finder jeg også grund til at pege på, at der ikke kan opstilles en generel regel om, at begrundelsespligten er mere omfattende i forhold til ansøgere, som har været til ansættelsessamtale end i forhold til ansøgere, som ikke har været til ansættelsessamtale.

Jeg finder det herefter beklageligt, at Asiaq Misissueqqaarnerit ikke har overholdt begrundelsespligten i forhold til A.

Asiaq Misissueqqaarnerit's personalechefs indlæg i pressen.

Der foreligger ingen generelle regler om offentlige myndigheders ret og eventuelle pligt til at informere massemediernes om deres aktiviteter.

Specielle begrænsninger i myndighedernes adgang til at gøre brug af pressen findes dog i kriminallovens § 29 om brud på tjenstlig tavshedspligt og i sagsbehandlingslovens kapitel 8 om tavshedspligt med videre.

Landstingsloven om offentlighed i forvaltningen indeholder endvidere regler, der sikrer pressens adgang til at skaffe sig oplysninger om de sager, der behandles eller er blevet behandlet.

Endelig må det antages, at myndighederne i en vis udstrækning er forpligtet til af egen drift at orientere offentligheden om sager af almen interesse.

Offentliggørelse af sager kan imidlertid i visse tilfælde rejse retssikkerhedsmæssige problemer.

Af betydning for den foreliggende sag finder jeg anledning til at pege på, at sådanne betænkeligheder blandt andet gør sig gældende, såfremt offentlige myndigheder gennem debatindlæg, læserbreve eller lignende udtrykker kritik af sagens parter.

En sådan fremgangsmåde kan efter omstændighederne være overordentlig belastende for de pågældende borgere.

Det må herved tages i betragtning, at myndighederne ikke har kontrol over, hvorledes medierne vælger at bruge informationerne, og at myndighederne ikke kan være sikre på, at de berørte borgere får mulighed for i pressen at kommentere myndighedernes udtalelser.

Jeg er derfor enig med klager i, at der gælder visse retlige begrænsninger og principper om god forvaltningsskik for myndighedernes brug af pressen som led i myndighedsudøvelsen.

Udgangspunktet må være, at en myndighed er berettiget til at offentliggøre sager, som ifølge landstingsloven om offentlighed i forvaltningen ville være undergivet aktindsigt på begæring af pressen.

Når myndighederne herudover ønsker at formidle deres synspunkter gennem debatindlæg i pressen, interviews, læserbreve, kronikker med videre må der foretages en konkret vurdering.

I denne vurdering må der efter min opfattelse i hvert fald indgå en afvejning af behovet for at informere offentligheden (herunder om sagen er kendt i forvejen) og sagens nyhedsværdi på den ene side, og på den anden side de retssikkerhedsmæssige og andre betænkeligheder ved at informere pressen.

Når myndighederne herefter beslutter at formidle sine synspunkter i pressen, må myndighederne naturligvis ikke benytte sig af metoder, som myndighederne ville være afskåret fra at benytte i traditionel sagsbehandling.

I den foreliggende sag, er det indlæg fra Asiaq Misissueqqaarnerit, som klagen angår, affødt af en artikel i avisen, hvori A fremkommer med kritik af Asiaq Misissueqqaarnerit's fremgangsmåde ved besættelsen af stillingen som miljøtekniker.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at kritisere, at Asiaq Misissueqqaarnerit besvarede kritikken i pressen.

Den del af indlægget, som indeholdt følgende: "For virksomheden og for dens medarbejdere er det beklageligt, at A med sin selypromoverende attitude forsøger at ødelægge dette image.", er derimod udtryk for en subjektiv, nedladende vurdering af A, som det klart falder uden for en offentlig myndigheds opgaver at foretage.

Besvarelse af kritik fra en borger skal, uanset, om den sker direkte over for den pågældende eller, som her i pressen, formuleres på en saglig og hensynsfuld måde.

Jeg finder derfor den citerede formulering kritisabel.

Jeg foretager mig i øvrigt ikke yderligere i sagen."